

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การจ่ายเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตราย
หรือบวญเจ็บเพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การ
จ่ายเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือบวญเจ็บเพราะ
การปฏิบัติงานในหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ กรุงเทพมหานครโดย
ความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง
การจ่ายเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือบวญเจ็บ
เพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๒๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ
คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดหรือแย้งในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ
ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติ

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานคร

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งพนักงานและลูกจ้างของการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนอัตราที่ได้รับจริง

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการทำงานปกติ

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายใน หน่วยงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการของกรุงเทพมหานครที่ไม่ต่ำกว่าระดับกอง และรวมถึงสำนักงานการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานครด้วย

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๖ ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวันประเภทที่ทำงานในวันเสาร์ด้วย ให้คิดค่าจ้างสัปดาห์หนึ่งเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน ส่วนประเภทที่ไม่ทำงานในวันเสาร์ ให้คิดค่าจ้างสัปดาห์สองวัน เป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้าง
เจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับ
หนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็น
ค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินทำขวัญลูกจ้าง ลูกจ้าง
ผู้ใดได้รับค่าจ้างรายเดือน หรือเทียบเป็นรายเดือนแล้วต่ำกว่าอัตราเงินเดือน
ขั้นต่ำสุดของข้าราชการระดับ ๑ ให้ใช้อัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของ
ข้าราชการระดับ ๑ เป็นเกณฑ์คำนวณ

ข้อ ๘ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจน
พิการถึงสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไปเพราะเหตุปฏิบัติงาน ในหน้าที่
หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ แต่ยังสามารถปฏิบัติงาน
ต่อไปได้ ให้ได้รับเงินทำขวัญเป็นเงินก้อนตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวง
การคลังกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บไม่มีสิทธิ์ได้รับเงินทำขวัญ
ตามข้อบัญญัตินี้ ถ้า

(๑) อันตรายหรือความป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

(๒) ได้รับเงินทำขวัญหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันจากกรุงเทพ
มหานคร หรือจากหน่วยงานอื่นที่กรุงเทพมหานครสั่งให้ไปปฏิบัติงาน

(๓) ผู้มีสิทธิ์ได้รับบำนาญพิเศษเมื่อออกจากราชการตามความ
ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๘๘

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๒๕

ข้อ ๑๐ เงินทำขวัญตามข้อบัญญัติ จะจ่ายได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้ที่ปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมาย การยื่นเรื่องราวขอรับเงินทำขวัญให้ปฏิบัติตามระเบียบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕

พลตรี จำลอง ศรีเมือง

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ เพื่อให้การจ่ายเงินค่าทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือบวญเจ็บเพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่ ได้ตราเป็นข้อบัญญัติใช้บังคับตามนัยมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ